

Nr 57.

Av herr **Röing**, om tullfrihet för kalciummolybdat m. m.

Enligt nu gällande tulltaxa äro alla kemisk-tekniska preparat, ej särskilt nämnda, enligt rubrik 1259 åsatta en tull av 15 procent av varans värde. Nya dylika preparat bliva således automatiskt belagda med skatt, även om de icke produceras inom landet och äro behövlige för vår industri, ända till dess riksdagen för varje särskilt varuslag beslutar tullfrihet. Bland dylika kemisk-tekniska preparat, vilka vid import äro belagda med tull, märkas kalciummolybdat, zinkammoniumklorid och nickelammoniumsulfat.

Vid framställning av specialstål göras vid stålsmältningen tillsatser av viss metall, vanligen i form av en legering med järn, t. ex. ferro-wollfram, ferro-mangan, ferro-molybden, vilka legeringar i Sverige äro tullfria. I Amerika har stålindustrien funnit ekonomiskt fördelaktigare att vid framställning av molybdenstål tillsätta molybdenmetallen i form av ett salt, kalcium-molybdat. Detta salt har även börjat användas i vårt land, och de försök, som här redan gjorts, ha lämnat samma fördelaktiga resultat som i Amerika, men användningen i vårt land försvåras, emedan saltet såsom ej särskilt nämnt i tulltaxan vid import drager en tull av 15 procent av värdet. Då kalciummolybdat ej tillverkas inom landet och då enligt min uppfattning ingen anledning förefinnes att belasta stålindustrien med tull å denna vara, anser jag, att riksdagen bör besluta tullfrihet för detta salt, liksom fallet är med vissa andra i rubrik 1161 upptagna närbesläktade varor.

Ett annat preparat, som ävenledes vid import drabbas av 15 procent tull, är zinkammoniumklorid, vilket med fördel börjat användas i utlandet såsom legeringsmedel vid galvanisering i stället för salmiak, emedan enligt uppgift med denna klorids användande bildandet av s. k. salmiakslagg minskas till ungefär $\frac{1}{4}$ av vad som är förhållandet, då salmiak användes. Härigenom sker en väsentlig besparing av zink, alldenstund nämnda slagg enligt uppgift innehåller cirka 50 procent zink och ej kan finna avsättning inom landet. Den svenska galvaniseringsindustrien kan emellertid ej helt tillgodogöra sig fördelen att använda detta salt, emedan det vid import är åsatt 15 procent värdetull och detta trots att zinkammoniumklorid endast är ett dubbelsalt av salmiak, som enligt rubrik 1145 är tullfritt, och av zinkklorid, som enligt rubrik 1163 ävenledes är tullfritt, men då detta salt ej är särskilt upptaget i tulltaxan, hänföres det till rubrik 1259 med 15 procent tull.

På samma sätt förhåller det sig med nickelammoniumsulfat, vilken produkt användes av förnicklingsindustrien. Samma skäl förefinnes att göra

nickelammoniumsulfat tullfritt, som föranledde bevillningsutskottet att vid 1913 års riksdag tillstyrka tullfrihet för nickelsulfat, vilken hemställan av riksdagen bifölls.

Vid tullfrihet böra zinkammoniumklorid och nickelammoniumsulfat lämpligast upptagas i rubrik 1163 i tulltaxan.

På grund av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte

dels besluta, att rubrikerna 1161 och 1163 i tulltaxan skola erhålla följande lydelse:

»1161. Toriumnitrat och andra föreningar av sällsynta jordartmetaller samt wollframsyra och kalciummolybdat; ävensom guld-, platina- och radiumsalter *fria*.»

»1163. Zinkvitriol (zinksulfat), klorzink och zinkammoniumklorid, nickeloxid, nickeloxidul, nickelsulfat och nickelammoniumsulfat; kopparoxid och kopparoxidul; ävensom kopparaska ... *fria*.»

Anm. Ammoniakalisk ammoniak.»

dels ock, under förutsättning av bifall till vad sålunda hemställts, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville förordna om de beslutade ändringarnas ikraftträdande snarast möjligt under innevarande budgetår.

Stockholm den 19 januari 1926.

Erik Röing.